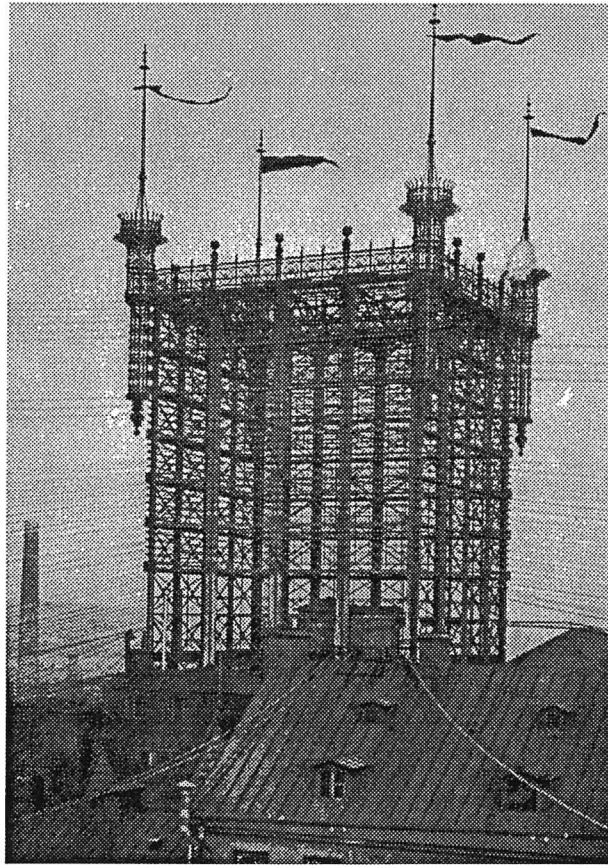

Mannen i Telefontornet

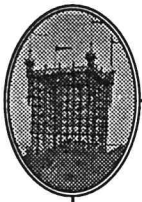
En berättelse av Staffan Andersson och Jannika Chronholm

”Vi var så mycket yngre då, både till kropp och till själ. Vi var naiva ungdomar som lekte. Om dagarna lekte vi studenter, då lyssnade vi på föreläsare som beskrev illusioner av verkligheten för oss. Om kvällarna lekte vi att vi var kvinnor och män, då festade vi och då älskade vi. Men sedan, när natten fallit, då lekte vi vår allra hemligaste lek.

Med böcker och vapen i hand gav vi oss ut i mörkret och lekte att vi var det godas förkämpar i kampen mot ondskan. Leende sökte vi hemligheter i fallfärdiga hus och skrattande jagade vi likätare på dunkla kyrkogårdar. Inget skrämde oss då, inte ens svunna gudar som Cthuga, Y'gonolac eller Rhan-Tegoth. Allting var ju bara en lek, men så växte vi upp. Sedan vaknade vi ur våra barnsliga drömmar.

Vi vände ryggen mot nattens hemligheter och inbillade oss att de inte längre fanns. Tänk så lätt det är att förleda sig själv. Jag har en känsla av att nattens faror är så mycket värre nu, nu när det inte längre är en lek.”

Konstruktion

Staffan Andersson och Jannika Chronholm

Produktion

Berättelsen

Staffan Andersson och Jannika Chronholm

Rollpersonerna

Jannika Chronholm, Staffan Andersson, Anders Björkelid

Handouts

*Jannika Chronholm, Staffan Andersson, Anders Björkelid,
Jonas Andersson, Kristina Rudbjer*

Kartor

Jonas Andersson, Staffan Andersson, Anders Björkelid

Inspiration

Mats, Olov, Pär och övriga i NisseNytt

Alla speltestare

H. P. Lovecraft

Emanuel Swedenborg

Svenska Turistföreningen

Svenska Nykterhetsförbundet

Denna berättelse är producerad av den ideella SVEROK-anslutna föreningen NisseNytt. Eftertryck utan skriftligt tillstånd från författare och NisseNytt är förbjudet.

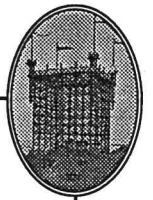
Om du vill komma i kontakt med föreningen kan följande kontaktytor vara till hjälp:

Adress: NisseNytt c/o Anders Björkelid, Sturegatan 12 B, 753 14 Uppsala Telefon: 018 - 506451

webb-adress: www.update.uu.se/-nn/ e-post: mrytther@csd.uu.se

Berättelsens författare nås på:

Adress: Staffan Andersson och Jannika Chronholm, Thunmansgatan 11, 754 21 Uppsala

Prolog.

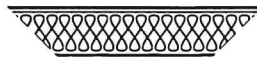
På andra sidan Odenplan slår kyrkklockorna i Gustav Vasa kyrka kvart i nio. En ensam man klädd i långrock kommer flanerande förbi stadsbiblioteksbygget och vidare över Odentorget. Han passerar de pittoreska små salustånden och för några ögonblick fångas hans intresse av två brutna rosor som ligger vissnande på kullerstenen. Sedan fortsätter han med bestämda steg mot Observatoriekullen, den sista orörda delen av den mäktiga Brunkebergsåsen.

En av de blåmålade spårvagnarna kommer skramlande längs Odengatan. Det är en av vagnarna som trafikerar linje fyra och den stannar till vid Odentorget's hållplats. En ensam man stiger ur. Det är en härjad individ med välansat mörkt skägg och glasögon, som även han styr sina steg bort mot ingången till den grönskande observatoriekullen.

Så ser då de bägge männen varandra. Båda stannar till och betraktar den andre fundersamt. De tycks känna igen varandra, men likväl vandrar de förläget kring på torget en stund som om de ännu icke bestämt sig om de verkligen vill mötas.

I samma stund svänger en svart, nypolerad automobil in på Odentorget. Strålkastarnas sken skär genom stockholmsskymningen. Fordonet parkerar under den blå parkeringsskylten och ut skuttar en yster strävhairig tax på väg mot Observatorielundens träd. Den stoppas dock av det mörkbruna läderkopplet som hålls i ett stadigt grepp av damen som stiger ut på passagerarsidan. En mycket välklädd och proper man stiger ut på förarsidan. Han stänger dörren och vandrar sedan över för att göra sammalunda på den andra sidan.

Först blickar alla reserverat mot varandra, men så hälsar kvinnan med taxten glatt på mannen i långrocken och isen är bruten. Under samtal vandrar så de fyra upp mot den herrgårdsgula Observatoriebyggnaden. Föga anar de vad som komma skall.

Berättelsen i korthet.

På denna sida berättas om det som skedde före sekelskiftet och om de följder som det fick. Därefter presenteras kortfattat den troliga handlingen för vår berättelse.

Bakgrundshistoria.

Under 1800-talets sista år är intresset stort för spiritism, ockultism och andra liknande företeelser, också bland studenter vid Uppsala Universitet. I oktober 1897 bildar de båda medicinstudenterna Erik Hylander och Elov Gerdner ett sällskap som de kallar "Nattens Jägare". Tanken är att sällskapet skall undersöka alla nattens hemligheter, något som man lyckas med över förväntan. Efter ett drygt år av framgångsrika äventyr råkar dock sällskapet ut för ett fruktansvärt missöde. Man konfronterar en demon i Uppsala Domkyrka, något som resulterar i att Erik Hylander avlider, två andra medlemmar av sällskapet spärras in på dårhus och de övriga splittras.

Under samma tid stiftar även en annan student bekantskap med de mörka krafterna. Hans namn är Per Nyholt. Till skillnad från "Nattens Jägare" väljer dock Nyholt att välkomna de mörka krafterna. Han deltar i olika ritualer och läser förbjudna böcker. Valborgsmässoafton 1898 utför han så sin främsta ritual. Han nedkallar en av Nyarlathoteps avatarer och låter den ta boning i en kidnappad studentska. Varelsen blir hans "syster", Petra A. Nyholt. Den Svarta Systemen följer med Per Nyholt till Stockholm och under hennes vakande ögon blir han en betydelsefull börsmäklare. Nu är tiden snart inne för det slutgiltiga mästerdraget. Genom att binda Visionernas Bringare, Porach-Ghamarys, i toppen av Norra Kungstornet skall man skaffa sig stor insyn i framtiden. Därefter tänker man spränga börshuset, och generöst erbjuda sig att ta över driften av Stockholms fondbörs. Sedan kan man fritt manipulera ekonomin. Per Nyholt och hans vänner kommer att bli rika allt medan världens ekonomier kollapsar. Redan detta kommer att krossa många sinnen, men sedan stundar både depression och ett nytt världskrig. Ja, Den Svarta Systemen ser sannoligen fram emot vad som komma skall.

Handlingen i korthet.

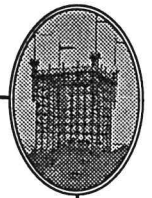
En varm sommarkväll möts fyra gamla bekanta vid Observatoriet i Stockholm. Där möter de sin ungdomsvän Gottfrid Sehlin. Han berättar att någon använt observatoriets teleskop för att följa stjärnors banor och beräkna *när stjärnorna står rätt*. Han fruktar att en ritual snart skall hållas och har kontaktat sina gamla vänner för att med deras hjälp försöka förhindra detta.

Dr Sehlins efterforskningar har dock ej gått obemärkta förbi. Ett monster manas fram vid observatoriet och den gode doktorn blir satt ur spel. Efter efterforskningar på observatoriet beger sig de gamla vännerna till Ugglevikskällan. Där ämnar en grupp människor utföra en ritual, men dessa planer lär gå i stöpet. Stolta beger sig våra hjältar hemåt.

Tyvär var saker och ting inte fullt så enkla som man trodde. När våra vänner öppnar morgontidningen finner de att andra, liknande ritualer utförts på andra platser i staden. Man anar att det rörde sig om en ritual avsedd att frammana och binda en varelse från bortom vår verklighet, Porach-Ghamarys, Visionernas Bringare. På grund av våra hjältars rådiga ingripande befinner sig nu otyget på fri fot i Stockholms innerstad. Snälla som de är låter dock kultisterna dem få en chans att ordna upp det hela. "Ge oss Swedenborgs hemliga drömbok så ordnar sig allting", säger kultisterna och tar Elofs barnbarn som gisslan.

Minnen från det förflutna leder rollpersonerna till en uttolkning av drömboken bland Sofia Zackrisdotters kvarlåtenskap i källaren på ett dårhus i Uppsala. I drömboken beskrivs en ritual som kan sända bort Porach-Ghamarys. Denna ritual måste genomföras "i ett högt torn av stål", som i det här fallet är Telefontornet. I tornets topp möter man Visionernas Bringare och får en del svar. Dessutom ges möjligheten att bli hjältar genom att hindra ett attentat mot börshuset.

Ledtrådarna för dem så slutligen till Norra Kungstornet, Stockholms första skyskrapa. Där möter de mannen bakom intrigerna och kanske även makten bakom mannen.

Scenanvisningar.

Tidsanda.

Året är 1926 och Stockholm har 475 000 invånare. Detta bör avspeglas i berättelsen. Använd titel på alla personer och kom ihåg att man inte säger du till andra än mycket nära vänner. Använd även gärna äldre ordformer såsom automobil och trafikomnibus vid beskrivningar. Vill någon telefonera hamnar man utan undantag hos någon av telegrafstyrelsens telefonväxlar. Telefonkiosker finns, men de klarar bara av lokala samtal. Har man inte en egen telefon får man därför gå till en av de totala telefonstationer som finns i staden.

Kollektivtrafiken är välutbyggd med trafikomnibussar till förorterna och spårvagnar inom staden. Turerna är täta, ca var sjätte minut. Det finns även droskbilar eller taxameterbilar som kan anropas via droskstation.

Även postverket har tätare utdelningar än idag, tre gånger per dag utom söndagar när posten bara delas ut en gång. Dessutom är posten aldrig försenad.

Polisväsendet är uppdelat i olika distrikt, men vill någon kontakta polisen så ska de bege sig till Överståthållarämbetet på Slottsbacken 6.

Andra saker att tänka på är att det är finare att bo i förorterna än inne i staden. Södermalm är redan allvarligt förslummat och Staden mellan broarna (Gamla stan) har inte hunnit rensas upp ännu. Staden mellan broarna är ett tillhåll för sjömän och ungarshotellen ligger täta. Hit tvekar anständiga människor att gå efter mörkrets inbrott.

Sensommar.

Berättelsen utspelar sig under mitten av augusti. Det är sensommar och nätterna är fortfarande ljumma. De lätta sommarvindarna sveper genom träden och får bladen att susa lätt. Svalorna flyger högt i skyn och en och annan koltrast sitter och sjunger in kvällen. Försök att ge en så nyanserad bild av den svenska stadsommaren som möjligt eftersom det är väldigt lätt att glömma alla de sinnesintryck som hör sommaren till om man spelar under annan tid av året.

Om Monster och Magi.

Få saker kan vara så stämningsförstörande som när spelledaren plötsligt krossar en beskrivning med att "då kommer det en Fungi från Yuggoth", eller liknande. Vår förhoppning är att det skall gå att berätta denna historia utan att behöva ta till sådana stilbrott. Vid de tillfällen då magi eller monster förekommer skall det vara något som är både storslaget och fasansfullt. Försök att ge en stämningsfylld beskrivning av sådana fenomen.

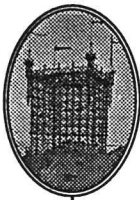
Oscar och Gertrud har båda läst besynnerliga böcker och lärt sig ett och annat. Det kan alltså tänkas att de båda kommer att nyttja magi under berättelsen.

Gertrud kan följande båda besvärjelser:

- Azathoths fruktade förbannelse. Denna sägs förbluffa de som dyrka glömda gudar. Det är sant, men även andra lär nog bli förvånade,
- Frammana Skuggornas Vandrare. En mörk kompakt skepnad kan manas fram och ges order. [En Dimensional Shambler, om vi skall tala regelboksspråk].

Oscar har lärt sig tre besvärjelser ur den gamle påven Honorius grimoire.

- Det Äldsta Sigillet. [Elder sign] Detta sigill förmår utestänga olika varelser kallade till denna värld. Mot mäktigare varelser, såsom Petra A Nyholt, har det dock ringa makt. Notera också att det tär på krafterna att lägga sådana sigill. Oscar lär inte orka lägga mer än en handfull totalt.
- Exorcism. Denna ritual kan fördriva demoner. I synnerhet kan detta vara nyttigt om man beger sig för att konfrontera demonen i Uppsala Domkyrka. Petra A Nyholt torde dock bara bli irriterad.
- Frammana Nodens Tjänare. En svart demonliknande varelse [En Nightgaunt] kan manas fram och beordras att utföra allehanda ting.

I. Vännen vid Observatoriet.

Sällskapet möts vid en av ingångarna till Observatorielunden. På höjden mitt i den grönskande lunden står det ståtliga observatoriet. Observatoriebyggnaden är herrgårdsgul med vitmålade knutar och detaljer. De franska fönstren har grönmålade karmar.

Tillsammans vandrar vännerna längs grusgången upp till Observatoriet. På vägen möter de fröken Westberg, den unga sekreteraren vid observatoriet, som är på väg hem. Ytterdörren vid ena lågsidan är låst. Ringklockan leder till vaktmästare Jansson som öppnar. Han visar dem upp till Dr. Sehlin's arbetsrum.

Dr. Sehlin's kontor ligger en trappa upp och där inne väntar en mycket nervös Gottfrid på sina gamla vänner. Han ber dem stänga igen dörren ordentligt och sedan slå sig ned. Därefter börjar han berätta för dem om vad som egentligen står på.

Gottfrids berättelse.

Gottfrid Sehlin börjar med att hälsa dem alla välkomna, även om han uppenbarligen är en smula förvånad över Elofs närvaro. Sedan berättar han, något osammanhängande, följande fakta. Blanda gärna ihop dem, men se till att allting kommer med.

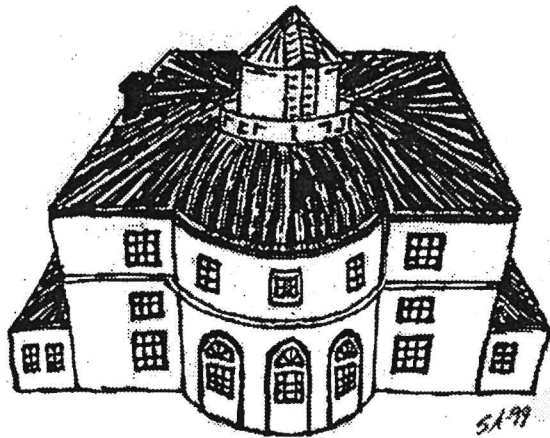
För några dagar sedan upptäckte Gottfrid att någon olovandes hade nyttjat teleskopet,

Dr. Gottfrid Sehlin

Dr. Sehlin är inte längre den unge astronomistudent som hans vänner minns honom som. Nej, Gottfrid är numera en rödbrusig och tämligen rundlagd karl. Han är dock klädd i en oklanderlig kostym. Han tittar sig ofta omkring och tycks vara mycket nervös.

Dr. Sehlin är väl medveten om att mörka krafter är i rörelse. Det är hans förhoppning att han skall lyckas stoppa dem tillsammans med sina gamla vänner. Han blir tämligen förbluffad över att Elof har följt med, men samtidigt tacksam, ty i denna svåra tid lär man behöva all hjälp som går att få.

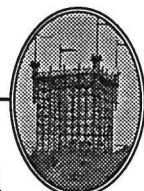
uppe i observatoriets torn. Inställningarna hade ändrats sedan han varit där senast och den andre doktorn vid observatoriet, Dr Nyhlén, var, och är fortfarande, borta på semester. De enda andra som har nyckel in i observatoriet är vaktmästaren Jansson och sekreteraren fröken Westberg, men dessa båda borde inte ha anledning att använda kikaren.

Gottfrid letade runt i tornrummet på jakt efter spår och fann då *ett stycke papyrus* med inskriptioner. Det är en astronomisk skrift, nära 4000 år gammal, och så vitt Gottfrid kan se behandlar den stjärnan Xoth och dess konjunktioner med en planet kallad Yuggoth. Gottfrid har sökt i böcker och i *von Junzts "Nameless Cults"* funnit en koppling mellan Xoth och ockulta ritualer. Han har dessutom räknat på fenomenet och funnit att en konjunktion är nära förestående.

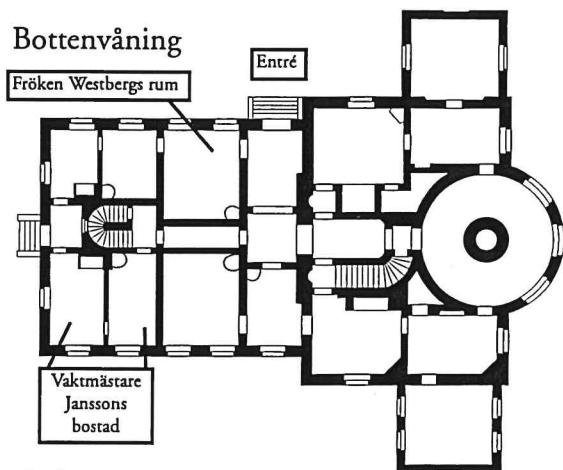
Gottfrid öppnar sin skrivbordslåda för att ta fram sina beräkningar. Han hittar då *ett besynnerligt stycke läder*, som han förstrött lägger åt sidan. Detta är ett besvärjelsefokus, ämnat att locka till sig det monster som fröken Westberg och friherre von Sparring just manat fram för att tysta Gottfrid. Om någon tittar ut i lunden kan de se en kvinna och en man som försvinner bort genom skymningen.

Gottfrid fortsätter tala om sina beräkningar och konstaterar att konjunktionen kommer att ske inom de närmaste 24 timmarna. Eftersom endast Jansson och fröken Westberg har nycklar till observatoriet har han bett sina

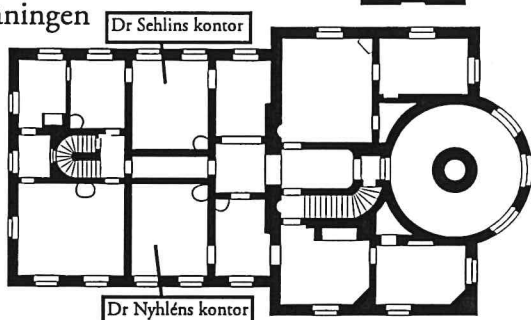

Bottenvåning

1:a våningen

kamrater att komma hit och hjälpa honom förfölja dem båda. Han har för övrigt bett fröken Westberg att sitta kvar sent och skriva ut några dokument, så att han kan hålla ett öga på henne. Troligtvis nämner någon nu att man mött en ung kvinna på väg bort. Detta förvånar Gottfrid.

I samma stund anfalls sällskapet av ett monster som försöker ta sig in genom fönstret. Det är en enorm svart ormliknande varelse med fladdermusvingar. Den krossar fönstret och försöker döda Gottfrid. Den försvinner om den lyckas döda Gottfrid, om de externa strålkastarna slås på, genom att placera Det Äldsta Sigillet (som finns beskrivet i Oscars Grimoire) på fönstret så att den inte kan ta sig in eller om alla tar sin tillflykt till källaren och väntar ut den. Gottfrid dödas/skadas/blir galen. Vill sällskapet ha dit en ambulans så är närmaste sjukhus Sabbatsberg.

**Vad kan man göra om:
man ger sig av utan ledtrådar?**

Förhoppningsvis beger man sig i så fall hem till fröken Westberg och letar. Då kan man flytta ledtrådarna från hennes kontor till hennes lägenhet. Kanske finns det även ledtrådar i Gottfrids hem.

Efterforskningar i Gottfrids rum ger vid handen: *en anteckning som citerar von Junzt "Nameless Culis"* och behandlar stjärnan Xoth, *ett par tidningsurklipp* om försvunna flickor samt *ett kort brev från Kungliga Biblioteket* som förklarar att den bok som Dr. Sehlin eftersökt inte gått att uppbringa. I marginalen på detta brev har Gottfrid också gjort vissa anteckningar rörande situationen i observatoriet.

För att komma in till det övre observatorierummet eller frk. Westbergs rum måste man prata med Jansson som dragit sig tillbaka till sin bostad (förutsatt att man inte vill ta till onödigt våld mot bastanta trädörrar). Jansson är villig att både öppna dörrar och komma med upplysningar om priset är det rätta.

I den övre observatoriesalen finns en kika-re och om den studeras närmare ser man att någon uppenbarligen har skruvat loss okularet ett flertal gånger. I ett skåp i salen kan man också finna ett annat okular av ovanlig design. I synnerhet tyder de märkliga symbolerna som inristats i okularet på att det är något märkligt med det.

Inne hos frk. Westberg finns en *tidtabell* för 5:ans spårvagn till Östra station där fröken Westberg noterat att hon ämnar ta spårvagnen som går kl. 23.30 från Stureplan samt en *karta* över Uggleviksområdet där det är utmärkt hur man tar sig från Östra station till Ugglevikskällan. I kontoret finns även en särskild present till de som letar grundligt, nämligen *ett stycke färgband* i fröken Westbergs skrivmaskin.

Om man beger sig ut i Observatorielunden kan man finna märkliga spår på marken. Där finns tre brända cirklar som vid en närmare undersökningar visar sig vara rökelseaska från kamferrökelse. Dessutom finns märken av blod som markerar en triangel. Under en närbelägen buske ligger en död duva med avskuren hals. Om man jämför märkena på marken med det läderstycke som Gottfrid fann i sin skrivbordslåda märker man att de liknar varandra en hel del.

Mål: Gottfrid berättar om den stundande ritualen. Fasan anfaller och Gottfrid sätts ur spel. Man finner ledtrådar som tyder på att fröken Westberg är kultist samt att ritualen skall hållas vid Ugglevikskällan.

2
4,5
6

7
8
9

II. Ritual vid Uggleviken.

Med spårvagnar och automobiler anländer kultister till Uggleviksområdet i små grupper. Skogen sträcker ut sig kring de båda igenväxande sjöarna Uggleviken och Laduviken. Det är ett friluftsområde med många upptrampade små stigar mellan de imponerande höga granarna och tallarna. De lägre belägna delarna är på sina håll något sumpiga och bjuder på gott om undervegetation som buskar, snår och liknande att hålla sig dold i. På en höjd inne i skogsområdet ligger Ugglevikskällan, en gammal offerkälla om man tror sägnerna. Det är där kultisternas ritual skall hållas. Kullen ligger på torrare mark än omgivningen, varför det endast finns ett antal storvuxna tallar här.

Vid källan har kultistgruppens ledare, Wilhelm von Sparring, och hans bägge hejdukar Helmer och Fridolf hängt upp en ung kvinna mellan två av tallarna. Kvinnan är naken och hänger med ett rep fäst vid vardera fotleden så att hennes huvud hänger nära källan. Kvinnans händer är bundna. Hon rör sig dock ibland och försöker ropa på hjälp trots att hon har munkavle som hindrar att det blir mer än små väsningar som hörs.

Vad kan man göra om: RP inte ingriper?

I anständighetens namn borde de ju göra det, men om de trots allt inte gör det får du se till att ritualen ändå avbryts på något sätt. Om Gertrud har med sig sin tax kan du ju alltid låta Wilhelm slita sig och springa fram. Sitter någon i ett träd och spionerar kan de kanske falla ner under ritualen. Eller så kan du bara låta en kultist få syn på de spionerande rollpersonerna.

man tillkallar polisen?

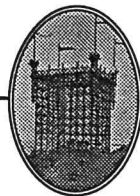
Försöker man tillkalla polis före eller under ritualen så kommer de helt enkelt inte fram i tid, om de ens bryr sig om rollpersonernas anmälan. Försöker man i stället hämta dit polisen efteråt så bör kultisterna, om så är möjligt, ha röjt undan alla spår av ritualen. I värsta fall kan de ta hjälp av någon ockult varelse för att lyckas.

Från tre olika håll anländer så små grupper av kultister, vardera bestående av fyra stycken. Alla bär facklor och mässar lågt. När de anländer till platsen vandrar de först tre varv motsols kring offerkällan. Sedan sätter de ned sina facklor i marken så att de bildar en cirkel. Därefter inleder de en obehaglig ritual som kulminerar med att flickans strupe skärs av och hennes blod blandas med källans vatten. Under ritualen kan man höra deltagarna åkalla "Porach-Ghamarhys" upprepade gånger, men övriga detaljer överläter vi till ditt tycke.

Troligtvis kommer dock inte ritualen att slutföras. Våra hjältar lär ingripa och försöka stoppa detta makabra ritualmord. Kultisterna kommer att bli mycket överraskade och en eventuell strid kommer snarast att påminna om en kamp med en grupp yra höns. Skrikande kommer de flesta kultisterna att försvinna ut i nattmörkret. De enda som bjuder något som helst motstånd är Friherre von Sparring och hejdukarna Helmer och Fridolf. Von Sparring är beväpnad med ritualkniven och de båda andra har varsin stadig påk. Om våra hjältar har med sig skjutvapen kommer striden följdaktligen att bli mycket ojämn.

Kultisterna kommer uppenbart att vara mycket upprörda över det inträffade. Låt dem gärna skrika saker åt angripande personer, som exempelvis "Sluta, förstår ni inte vad ni ställer till med?" och "Allting är ert ansvar nu. Det är ni som förstör allting". Om möjligt bör du överbringa budskapet att ritualen har gått fel samt att kultisterna lastar våra hjältar för detta.

Mål: Rollpersonerna skall stoppa, eller åtminstone störa, ritualen. Det skall vara uppenbart att kultisterna klandrar dem för detta. Någon kultist bör känna igen Elof Gerdner eller åtminstone se hans bil. Man bör också ha insett att ritualen är förknippad med Porach-Ghamarhys.

III. En bitter eftersmak.

Morgonen efter att RP stoppat ritualen pryds *Dagens Nyheter*s förstasida med braskande rubriker, Ritualmord i Stockholm! Förbluffade kan våra hjältar läsa att ritualen i Uggleviken uppenbarligen inte var den enda. Låt detta sjunka in.

Nedan beskrivs olika saker som kan ske beroende på vad man tar sig för. Du får använda de som du finner lämpligt. Hotet mot Elof måste dock framföras i en eller annan form. Ge spelarna *Aftonbladet* 260810 när det blivit afton. Tidningen innehåller ett par besynnerliga notiser, Visionernas bringare har anlänt.

De fem ritualerna.

Om man läser mellan raderna i *Dagens Nyheter*, eller kanske lyssnar med polisen på ett diskret vis, kan man upptäcka att inte mindre än fem ritualer hållits under natten.

- Uggleviken. Där våra hjältar bevittmade allt.
- Eriksdalslunden. Beskrivs i tidningarna. Här finns inga ytterligare ledtrådar.
- Norra Begravningsplatsen och
- Kungsholmens koloniträdgårdar

De indicier som rappoerterats i tidningen antyder att ritualer utförts här. Undersökning på platsen bekräftar detta. Man kan finna brännmärken, repstumpar och annat passande.

- Södra Djurgården. Här finner en pensionär liket av en flicka under eftermiddagen, om inte våra hjältar hinner före. Här finns spår av ännu en ritual.

Ritualernas mönster.

När fler och fler ritualplatser upptäcks är det naturligt att man kommer att försöka finna ett större mönster. De fem platserna bildar ett inverterat pentagram kring Stockholms centrum. Om man upptäcker detta tidigt kan man komma till Djurgården ungefär samtidigt som polisen. Där finns inga nya ledtrådar, men man kan få känna sig duktiga.

Anfall mot Walter.

Om Walter syns till ute vid Uggleviken kan en grupp kultister ledda av en av Walters tidigare

studenter angripa honom i hans lägenhet. Detta förutsätter dock att Walter sover hemma.

Dr Gerdners familj.

 På ett eller annat sätt har kultisterna listat ut att Elof var inblandad i angreppet mot ritualen vid Ugglevikskällan. Kanske kände någon frimurarkamrat igen honom eller måhända såg någon hans bil? Hur som helst har kultisterna beslutat sig för att slå tillbaka. Man angriper Elofs hem och kidnappar hans fru Agatha och de båda barnbarnen Gustaf och Albertina. Därefter dräper man husan Fredrika på vedervärdigt vis och lämnar ett *hotelsebrev* bland hennes kvarlevor. Huvudbudskapet är att Elof kan få byta Swedenborgs Hemliga Drömbok mot sina kära.

Om Elof är hemma övermannas han och kultisterna är spydiga. Bankir Sigfrid Eliasson, en frimurarkamrat till Elof, som leder angreppet beklagar och meddelar Elof att det naturligtvis inte är personligt.

Vad var det som hände?

Kanske försöker RP forska mer om vad som egentligen hände. Förhoppningsvis finner man notiserna om Porach-Ghamarhys i Gertruds och Oscars böcker.

Porach-Ghamarhys på rymmen.

Om man ger sig ut på jakt efter den vilsekomne Visionernas bringare kommer man måhända att se enstaka spår, främst människor som betar sig underligt eftersom de sett visioner när besten passerat. Man kommer dock inte i direktkontakt med Porach-Ghamarhys.

Visioner

Om det passar kan du för allt i världen även låta rollpersonerna uppleva visioner. Kanske ser man en döende Erik som ligger i rännstenen, en grupp medeltidsklädda Stockholmare eller ett mord som begås. Här är det fritt fram för din fantasi.

Mål: Rollpersonerna skall bli medvetna om att flera ritualer utförts. Elof, och eventuellt andra, skall utsättas för hot. Man skall förstå att Swedenborgs drömbok är viktig.

IV. Tillbaka till Uppsala.

Hur skall man nu finna Swedenborgs hemliga drömbok? Förhoppningsvis minns Oscar att hans flickvän Sofia Zackrisdotter var intresserad av den skriften strax före sin död. Sällskapet bör alltså bege sig till Uppsala för att försöka finna Sofias kvarlåtenskap.

Försöker de i stället söka i Stockholm finns få spår. I kungliga bibliotekets kataloger kan man dock finna en intressant notering rörande *"Swedenborgs hemliga drömbok: Myt eller Verklighet?"* av A. Björlund från 1853. Boken lånades av en S. Zackrisdotter i juni 1900 och är försvunnen sedan dess. Efter denna uppgift bör man förstå att det är Sofia som är nyckeln.

Efter två timmars automobilfärd från Stockholm anländer man till Ulleråkers dårusområde som ligger strax söder om Uppsala. Man får parkera sin automobil vid infarten till området och därefter promenera in i området som består av ett flertal stora smutsvita institutionsbyggnader med stora fönster med svarta fönsterkarmar. Tanken med de stora fönstren var att ge patienterna ljus och förhoppningsvis lätta deras sinnen. Detta gäller dock inte den slutna avdelningen. Denna solida kloss med små gallertäckta fönster ligger bakom en hög taggträdsprydd mur.

I en stor byggnad nära områdets grindar ligger receptionen. Där tas man emot av en skö-

terska, Fröken Höglund, som frågar om gruppens ärende. Om man har en bra historia att berätta, och i synnerhet om Dr. Gerdner för befälet, berättar fröken Höglund att man brukar förvara ägodelar från avlidna patienter i trettio år. Hon kallar så på ett biträde som ledsagar sällskapet ned i en dunkel källare. Bakom en stor dörr finns ett rum fyllt med små hyllor. På hyllorna står små pappkartonger med prydliga handtextade kort innehållande rester av olika människors liv. Efter en god stunds letande finner man en låda där det står S. Zackrisdotter, död 1901. I lådan finns:

- 2 par skor
- 5 ombyten underkläder
- 1 ljusblå klänning
- 1 röd klänning
- 1 blå hatt
- 2 vita blusar
- 1 svart kjol
- *"Swedenborgs hemliga drömbok: Myt eller Verklighet?"* av A. Björlund, 1853.
- En silverbrosch som Oscar gett till Sofia
- *Ett par handskrivna sidor om drömboken.*

Om Oscar är med i sällskapet kan du låta dem möta vårdare Sverkerson på vägen ut om du vill. Sverkerson var den vårdare som "tog hand" om Oscar på den tiden då han satt på Ulleråker.

Vad kan man göra om:

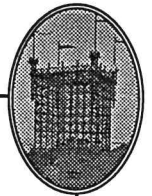
RP beger sig till domkyrkan?

Om det finns tid kan du improvisera en konfrontation med den eteriska demon som omnämns i drömboken. Detta bör vara mycket fasansfullt och det enda som biter på demonen är den exorcismritual som finns i *Honorius Grimoire* som Oscar har i sin ägo.

Oscar vill ge igen på Sverkerson

Även här finns möjlighet för improviserade utflykter om tiden och din välvilja som spelldare räcker till. Sverkerson bor i en liten stuga på dårusområdet tillsammans med en schäfer som heter Karo.

Mål: Rollpersonerna skall bege sig till Uppsala och återfinna Sofias kvarlåtenskap. Där finns bland annat Sofias anteckningar om drömboken.

V. Visionernas bringare.

I Swedenborgs hemliga drömbok beskrivs en ritual som kan användas för att sända bort främmande otyg som härjar fritt i vår värld. Troligtvis kommer nu våra hjältar att bege sig till det enda tornet i stål som är tillräckligt högt, Telefornet i Stockholm för att utföra ritualen som skall sända bort Porach-Ghamarhys.

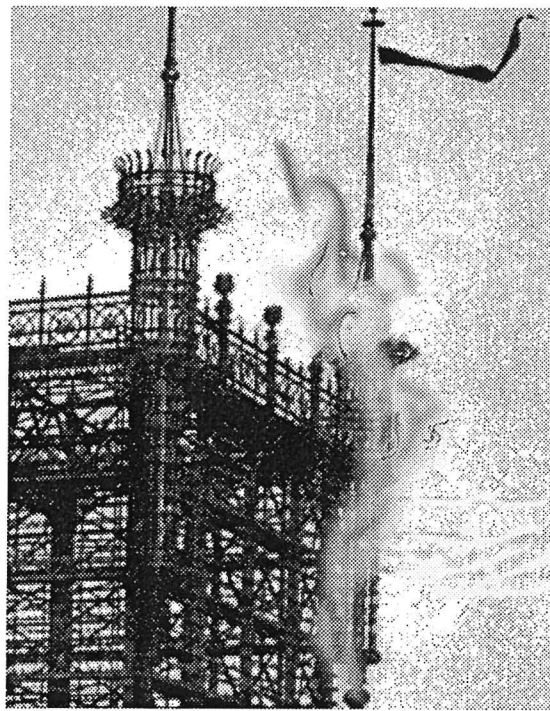
Innan Stockholms telefonledning grävdes ner under marken så var Telefornet knutpunkten för alla stadens telefonsamtal. Nu mera står det kvar som ett stålskelett. Somliga kallar tornet för ett vårdtecken över den nya teknikens ankomst, andra kallar det ett fult åbåke som borde rivas snarast. Det kommer dock att få stå kvar i många ytterligare år.

Eftersom Telefornet inte längre har någon praktisk funktion att fylla är säkerheten där tämligen bristfällig. Stegen som leder upp i tornet finns bakom en stålgrind. Denna är låst med ett stycke kätting och ett hänglås. Med ett bastant verktyg är det dock inga som helst problem att bryta sig in.

För att ta sig upp till tornets topp får man sedan klättra på stegar, som ärligt talat har börjat bli en aning rostiga. Uppe i toppen finns det stålramper på vilka man kan förflytta sig mellan de fyra tornen.

Rollpersonernas ritual.

I tornets topp kan man så utföra den ritual som beskrivs i den Hemliga Drömboken. Först får man mässa "Porach-Ghamarhys" nio gånger.

Sedan sjunger man den tonslinga som beskrivs. Därefter tycks det bli märkligt tyst, men inget annat händer. Efter en stund ser man dock hur luften i söder tycks tättna och en vit dimma tar form. Dimman tättnar och allt eftersom den blir tätare sjunker den till marken. Den fortsätter dock sin färd mot telefornet. Likt en snigel, en oformlig massa, en sjuklig bläckfisk, en perverterad vetedeg, kommer den skimrande massan krälände över Brunkebergs torg. Den sipp- rar genom gallergrinden och rör sig långsamt upp längs kanten av Telefornet. De som

Vad kan man göra om:

inte alla går upp i tornet?

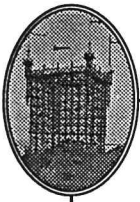
Så länge man fortfarande befinner sig i närheten av Telefornet kan man låta personerna på marken se Porach-Ghamarhys passera, fångas av det skimrande skenet från dess kropp och segna ner på marken. Sedan låter man personen uppleva samma vision som övriga.

man lämnar boken direkt?

Bankir Eliasson tar emot texten och tackar så mycket. Han meddelar att Elofs familj återlämnas så snart man utfört sin ritual. Det är upp till dig att avgöra om man håller sitt ord samt att med ledning av persongalleriet improvisera en fortsatt handling.

man först utför ritualen och sedan lämnar texten?

Bankir Eliasson tar emot texten och tackar så mycket. Han meddelar att Elofs familj återlämnas så snart man utfört sin ritual. Eftersom RP redan sänt bort Porach-Ghamarhys borde man inse att det nu är bråttom att göra något åt kultisterna. Se Vad händer nu? för tips på vad som kan ske.

befinner sig i tornet har ingen annan väg ner. Man kan bara vänta och se hur massan samlar sig. Blixtrande ljus tycks spela över dess blekvita, oljiga kropp.

Rollpersonernas vision.

Framför och omkring personerna i tornets topp sträcker Porach-Ghamarhys ut sig. Ljus gnistrar och plötsligt sugts man in i en vision. Visionen kan indelas i två delar där den första är mer interaktiv och den andra är mer berättande.

Första delen begynner genom att ljusflimret på Porach-Ghamarhys förvandlas till ljus på himlen. Det är fyrverkeripjäser som briserar på den mörka vårhimlen. I visionen befinner sig RP tillbaka i sin studenttids Uppsala. Året är 1898 och det är valborgsmässoafton, studenternas stora högtidsdag. Alla Nattens Jägare är där och de är redo för strid. Erik Hylander har sin blytyngda promenadkäpp och Walter har en hagelbössa innanför sin rock. Gertrud bär en väska med Eriks bok och andra nyttiga ting, Sofia håller en kristallamulett i sin hand. Betona att det känns allvarligt, men besynnerligt på samma gång. Det är viktigt att spelarna inser att det handlar om en vision, men samtidigt skall du uppmuntra dem att handla.

Man befinner sig på Bäverns gränd i Uppsala och söker efter en bortrövad student-ska. I fjärran kan man höra skrånande studenter, musik och fyrverkerier. Kanske finner man en studentmössa i rännstenen, men annars finns inga spår av flickan. Så hör man rop på hjälp från ett litet trähus på grändens södra sida. Porten är låst, men enkel att forcera. Innanför finns en trappa som leder uppåt samt en dörr in till en lägenhet. Skriken tycks dock komma uppifrån.

På övervåningen finns en dörr till en liten vindslägenhet och på dörren står namnet Per Nyholt. Innanför dörren finns en liten hall med två dörrar inåt i lägenheten. Den rakt fram leder till en liten studiekammare och den till höger leder in i ett sovrum. Inne i sovrummet befinner sig en ung student i kostym, Per Nyholt, samt en ung kvinna fastbunden på Pers säng. Kvinnans kropp är fulltecknad med svarta symboler och kring sängen är en cirkel målad i blod.

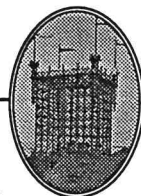
Förhoppningsvis kommer någon av rollpersonerna att försöka ingripa. Om inte de gör

det får Erik försöka storma fram. Man kommer då att upptäcka att det är omöjligt att passera den på golvet utmarkerade cirkeln. "Förbannelse", säger Erik, "den lymmeln har tecknat Naach-Tiths magiska barriär". Nyholt skrattar hysteriskt och höjer sedan en dolk av ebenholts. Han gör ett stick på vardera sida av kvinnans hals och blod börjar sippra ut. Blodet blandar sig med bläcket och en svart sörja sprider sig över kvinnans kropp. När hon är helt svart sliter hon sina fjättrar och reser sig upp. Hon ler mot Per Nyholt och talar med mörk stämma. "Du kallade och nu är jag här, kommen att vara din käraste syster". Rimligtvis bör RP fly från platsen. Om de inte gör de får du skrämra dem med något lämpligt.

Utanför huset flammar ännu fyrverkerier mot himlens mörker. Man sugts upp i luften och svävar söderut genom flimrande ljus. Så ser man den kungliga huvudstaden under sig. I ett högt torn ser man några individer som tycks försöka samtala med en stor vit snigelliknande varelse som skimrar i olika färger. [Anpassa beroende på vilka RP som utför ritualen från drömboken] Man svävar kring staden och ser solen gå upp.

Efter en stund kommer åter skymningen och man befinner sig i en gränd i närheten av börshuset. Man ser tre män komma smygande längs Köpmangatan. Mannen som går i täten är Bankir Sigfrid Eliasson, en medlem av samma frimurareloge som Elof, så om Elof ser visionen kan han identifiera Eliasson. De bägge männen bakom Eliasson bär på en stor låda. De tre männen smyger in genom en port i Börshuset. Snart därefter smyger de iväg igen. Så exploderar börshuset och flisor av sten och trä slungas upp i luften. Med dessa följer också RP. Från luften ser man hur en stor svart spindel kryper ut ur ruinerna och vandrar in mot stadens centrum. (Detta är spindeln i rikets ekonomiska nät, det är ju trots allt en symbolisk vision vi talar om). Spindeln klättrar upp i det Norra Kungstornet och man ser skylten i dess topp lysa NYHOLT.

Så börjar det flimra på himlen igen och tiden går. Sedan sjunker man genom taket på det Södra Kungstornet. (Observera att detta torn ännu inte har invigts 1926). Man svävar förbi en mäklarsal och in i ett kontor. På den frostade glasdörren står det Petter Benander

(Elofs svärson). Innanför dörren ser man Petter som sitter och betraktar ett papper med en massa siffror på. Sedan lägger han pappret åt sidan och tar istället upp ett fotografi med honom, hans hustru Hedvig Eleonora och deras båda barn, Gustaf och Albertina. Gråtande lägger han så fotografiet åt sidan och går fram till kontorets stora fönster. Han öppnar hakarna och blickar ned mot Kungsgatan. Sedan kastar han sig ut och faller handlöst. Kring Petter tycks även otaliga mynt och sedlar falla mot marken. Med en våt duns slår Petter i gatan och blod forsar ur hans mun. Blodet sprider sig och färgar gatan röd. Men i blodets centrum ser man den svarta spindeln igen, nu har den dock bara fyra ben. Den börjar snurra runt och bildar en svart svastika, i en vit virvel, mitt i det röda blodet. Man hör marcherande steg närma sig och längs Kungsgatan kommer rad efter rad med soldater. Alla bär svastikans tecken. Bakom dem kan man se en högrest, svart kvinnogestalt som skrattar på ett vanvettigt vis.

Så står man plötsligt åter i toppen av Telefontornet. Porach-Ghamarhys är försvunnen. Men man tycker sig fortfarande höra ett läte som långsamt klingar bort. Det skulle kunna vara ett skratt.

Vad händer nu?

Nu finns det ett flertal olika vägar man kan fortsätta. Nedan beskrivs några av de mest troliga. Skulle det vara så att de hittar på något annat, får du improvisera utifrån materialet.

Konfrontation med bankir Eliasson.

Om Elof såg visionen vet man nu att bankir Eliasson är inblandad. Ett sätt att hantera situationen är då att sätta press på Eliasson. Kanske kan man röva bort hans barn?

Bankiren är inte någon allt för modig man så om han utsätts för övertygande hot lär han avslöja allt han vet varav det viktigaste är att Per Nyholt ligger bakom hela operationen, att Elofs familj sitter inspärrad i Norra Kungstornet samt att bomben, ämnad att spränga börshuset, förvaras i bankir Eliassons källare.

Strid vid börshuset.

Om man inte identifierat Eliasson får man bege sig till börshuset nästkommande afton för att

där försöka stoppa attentatet. Bankiren och hans båda kamrater lär inte vara något större bekymmer för våra välförberedda hjältar.

Konfrontation med Nyholt.

Man kan tänkas bege sig till Norra Kungstornet för att konfrontera Per Nyholt. Mer om detta finns i nästa kapitel.

Samtal med polisen.

Larmar man polisen om bombattentatet kommer polisinspektör André att ta detta på allvar, förutsatt att man kommer med goda argument och inte tidigare gjort något som besudlat sällskapets rykte. Ledtrådar i samband med sprängningen kan sedan leda vidare mot Nyholt.

Om man försöker få polisen att ingripa mot Nyholt direkt, utan några konkreta bevis, kommer man att avvisas från Överståthållarämbetet. Ordningmakten tänker inte stöta sig i onödan med en av stadens rikaste män.

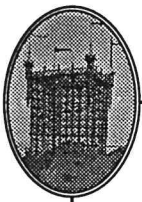
Magiska räddningsförsök.

Det är inte helt otroligt att man försöker använda de besvärjelser som finns i Gertruds och Oscars böcker för att rädda Elofs familj. Framgången för sådana försök beror dock i mycket hög grad på om man lyckats sända bort Porach-Ghamarhys.

Om Porach-Ghamarhys finns kvar i staden kommer dess närvaro att förhindra alla försök att mana dit andra mystiska monster. Monstren kommer att anlända i cirkeln, men sedan kommer de att kvävas i vita sjok från Porach-Ghamarhys.

Om Porach-Ghamarhys har sänts iväg är det däremot fritt fram att mana fram monster och försöka rädda Elofs familj. Betänk dock att monstren lär tolka alla order bokstavligt, så här finns oanade möjligheter.

Mål: En eller flera rollpersoner skådar visioner från dåtid och nutid. Man förstår att Börshuset snart skall sprängas samt att Per Nyholt är inblandad.

VI. Petra A Nyholt.

Det Norra Kungstornet är högkvarter för Per Nyholts imperium, både det ekonomiska och det ockulta. Hela tornet är fyllt med olika kontor anslutna till Nyholtbolaget. I trapphuset finns två stora centrala hissar och en liten personalhiss. Hissarna är spegelförsedda invändigt och det stora hisschaktet har väggar av ornamenterat järngaller.

Av särskilt intresse för denna berättelse är:

Våning 14: Här finns kontor för olika bolagsdirektörer. Här sitter dessutom Elofs båda barnbarn och hans misshandlade hustru inspärrade i ett förråd. Två män bevakar trapphuset och två till sitter utanför förrådet.

Våning 15: Här ligger Per och Petra A Nyholts kontor. Här finns även bolagets fina börssal i två etage. Den är stiligt möblerad och har mörkgröna mattor. Här finns också den nyinstallerade starkströmstelefonen. För den elektriskt sinnade finns här all möjlighet att ge någon elchocker.

Våning 16: Här ligger Per Nyholts stiliga, men sparsamt möblerade, våning. Ute på takaltanen kan man finna det pentagram där man ämnat binda Porach-Ghamarhys. Pentagrammet är sorgfälligt dolt under en presenning.

Vill du kan du låta rollpersonerna hitta Necronomicon eller andra skojiga saker här. De lär knappast få någon nytta av dem.

Våld mot Petra A Nyholt

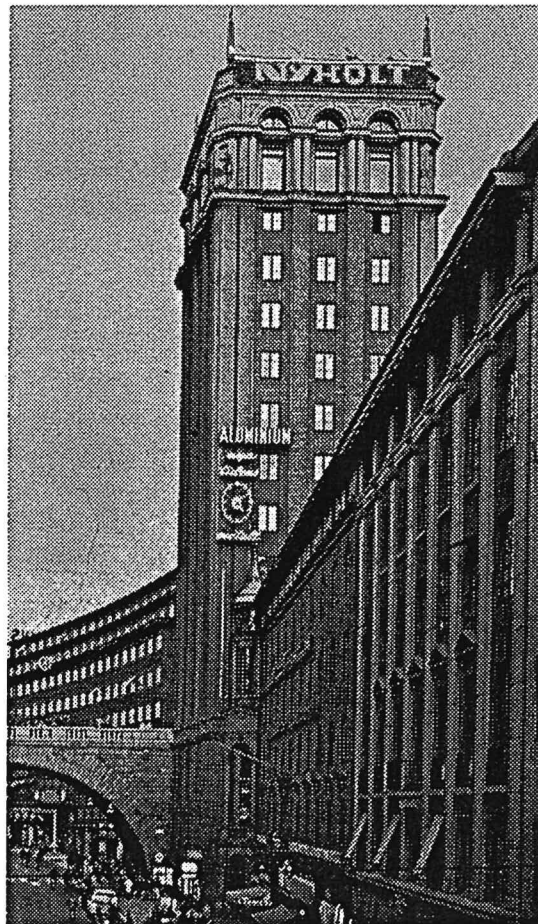
Enda sättet att bli av med den Svarta Systemen är helt ordinarie våld. När man åsamkat henne nog med våld för att döda en normal människa kommer hennes svarta hud att rämna och inom ett fåtal sekunder kommer ett gigantiskt vidunder, en annan av Nyarlathoteps avatarer, att ta hennes plats. Denna varelse kommer att dräpa alla i närheten som inte flytt, rasera Norra Kungstornets topp och sedan försvinna upp mot himlen. Förhoppningsvis sker detta nattetid. Annars lär en viss våg av vansinne svepa över Stockholm. Men hur som helst är man av med den Svarta Systemen.

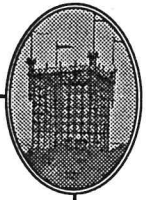
På de övre båda våningarna kan man möta både Per och Petra A Nyholt. Deras reaktioner beror till hög grad på vad man åstadkommit hittills. Om planen i stort fortfarande går att genomföra kommer Petra A Nyholt att beskydda Per och de båda kommer att efter bästa förmåga försöka utplåna de dumdristiga rollpersonerna.

Om man däremot allvarligt förhindrat planerna kommer Petra A Nyholt spydigt att konstatera att hon har tid på sig att vänta. Om RP hotar Per kommer hon inte att bistå honom. Det står dig fritt att improvisera denna scen på ett trevligt vis.

Så slutar vår berättelse. Se **Epilogen** för ytterligare kommentarer kring eventuella slut.

Mål: På ett eller annat sätt skall man bege sig till Kungstornet och konfrontera Nyarlathoteps avatar, Petra A Nyholt. Kanske lyckas man även rädda eventuell gisslan.

Epilog.

Vad är egentligen en berättelse utan ett ordentligt slut? Upplevelsen av en bra berättelse förhöjs ytterligare av en bra avslutning. Försök därför att få till en bra slutkläm på den version av berättelsen som du leder.

Nedan följer ett par exempel på olika slut. Se dem dock inte som några strikta riktlinjer utan som inspirationskällor. Några av dessa är hämtade från speltesterna.

Den Svarta Systemens tal.

Vad hände: Man stoppade sprängningen, drev bort Porach-Ghamarhys, och dräpte Per Nyholt. Nu står man framför Den Svarta System.

Slut: *"Kvinnan för slöjan åt sidan och blottar sitt nattsvarta anlete. Hon ler mot er. – Nå ja, ni har kanske lyckats hindra ett litet stycke av den stora planen, men vet att ni inte lever för evigt. Det gör å andra sidan jag.*

Skrattande går hon in genom glasdörren till sitt kontor. Walter drar sin hagelbössa och följer efter. Men när han sparkar upp dörren finns ingen innanför."

Elof blir eremit.

Vad hände: I kungstornet fann man Elofs familj. Elof gav sig av med dem. De övriga tre fortsatte uppåt i huset för att konfrontera syskonen Nyholt. Det misslyckades dock kapitalt.

Slut: *"Så Elof och hans familj lämnade storstaden och flyttade ut på en liten skärgårdsö. Visst hade svärsonen Petter klagat en del, för han ville inte alls bli sillfiskare, men Elof insisterade, och barnbarnen trivdes ju. Så levde de alla lyckliga, men visst hände det att Elof ibland tänkte på sina gamla vänner, de som hade offrat sina liv i toppen av Kungstornet."*

Ett misslyckande?

Vad hände: Man misslyckades med att stoppa sprängningen av börshuset och man gjorde inget åt syskonen Nyholt. Bankir Eliasson planterade bevis på att Elof var skyldig till mordet på husan Fredrika.

Slut: *"Två månader senare dömdes Dr Elof Gerdner för mordet på sin hushållerska, sin hus-*

tru och de båda barnbarnen. Han insisterade in i det sista att det inte alls var hans fel. Allting berodde ju på Porach-Ghamarhys. Men domaren lyssnade inte på sådana argument.

Och vad hände med de andra i "Nattens Jägare"? Ja, kanske sitter de fortfarande inspärrade någonstans."

Den historiska vinkeln.

Vad hände: Man misslyckades på något sätt med att förhindra Nyholts planer på att ta över börsverksamheten. Detta slut kan kombineras med flera andra varianter.

Slut: *"Efter den stora börskrasch som började i Stockholm 1927 och sedan spred sig ut i världen följde en tids djup depression. Underblåst av folks missnöje tar det nationalsocialistiska partiet makten i Tyskland år 1933. Högerkrafterna i Sverige driver fram en allians med nazistrieket 1936 och året därpå intar svenska trupper Norge samtidigt som Tyskland invaderar Polen."*

Persongalleri.

OBSERVATORIETS VAKTMÄSTARE.

Vaktmästare Gunnar Jansson

Herr Jansson är vaktmästare på Observatoriet. Han är en tämligen förvirrad gammal man, men han känner till att fröken Westberg och hennes kamrater har använt observatoriet i hemlighet. Jansson är svag för både sprit och kvinnor. I hans rum finns flera vältummade underklädeskataloger.

STOCKHOLMS KULTISTER

Under Per Nyholts inflytande har en blomstrande kult till de gamla gudarnas ära etablerats i Stockholm. Få av medlemmarna inser dock allvaret i deras kvällsnöje. De flesta uppfattar sina kulthandlingar som ett spännande, och mer jämlikt, alternativ till frimurarna. Dessutom ges möjlighet till utlevelse av sexuella och andra drömmar. Och skulle det nu vara så att man offerar en människa eller två, så är det ändå mest bara eländiga krakar som har det minst lika bra som döda.

Totalt rör det sig om ett hundratal kultister som är verksamma i huvudstaden. De flesta arbetar inom bank- och finansväsendet, men man har även medlemmar på andra nyttiga positioner i samhället.

Fröken Josefin Westberg

På dagarna arbetar fröken Westberg som sekreterare på Observatoriet, men om natten är hon en djupt engagerad kultist. I synnerhet tycker hon om de depraverade riter som hon får möjlighet att utöva. Hon är älskarinna åt friherre Wilhelm von Sparring, ledare för den grupp av kultister som hon tillhör.

Fröken Westberg har upprepade gånger släppt in sina kultistkamrater i den stora observatoriesalen. Där har man använt kikaren för att

följa stjärnan Xoths bana och beräkna tidpunkten för den stundande konjunktionen. Fröken Westbergs betydelse för kultisternas verksamhet är överspelad när vår berättelse begynner. Skulle kultisterna alltså få anledning att frukta att fröken Westberg skulle skvallra om sällskapets verksamhet kommer de att röja henne ur vägen.

Fröken Westberg bor i en flädig lägenhet på Smålandsgatan 26. Den är mycket elegant möblerad. Det är hennes älskare, friherre von Sparring, som bekostat lägenheten.

Tobias Svensson

Då Tobias Svensson var ung medicinare i Uppsala brukade han roa sig med spännande experiment. Detta stoppades dock när Nattens Jägare, ledda av Erik och Elof, ertappade honom i Akademiska Sjukhusets bårhus. Tobias relegerades och flyttade till Stockholm. Där blev han så småningom en av medlemmarna av Per Nyholts Nyarlathotep-kult.

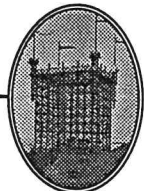
Svensson har med sina medicinkunskapers hjälp lyckat skaffa sig arbete som biträde på Sabbatsbergs sjukhus. I bland när han varit säker på att ingen kan avslöja honom har han dräpt enstaka patienter i Doktor Gerdners vård. På detta blygsamma sätt försöker han hämnas oförrätten från det förflutna. Om Dr. Gottfrid Sehlin förs till Sabbatsberg efter angreppet vid observatoriet är det högst troligt att Tobias Svensson försöker dräpa honom.

Bankir Sigfrid Eliasson

Bankir Eliasson är medlem av samma frimurareloge som Elof Gerdner. Han är den av kultisterna som RP mest sannolikt kommer att konfronteras med i olika sammanhang under berättelsens senare delar.

Bankir Eliasson är en hedersam familjefader med två barn, Sixten och Sigvard, samt en förtjusande hustru, Helena Katarina. Han bor i

en stilig villa på Djursholm och är direktör för ett av Handelsbankens kontor i Stockholm.

Fram tills dess att Eliasson och hans båda hejdukar ämnar spränga börshuset förvaras kultisternas stora bomb i källaren på bankirens djursholmsvilla.

Friherre Wilhelm von Sparring

Friherre von Sparring leder den grupp av kultister som fröken Westberg tillhör. Hon är dessutom hans älskarinna. Det är von Sparring som leder ritualen vid Uggleviken. Von Sparring bor i en villa på Djurgården tillsammans med sin hustru Erika.

I TOPPEN AV TORNET.

Per Nathanael Nyholt

Det var under studietiden i Uppsala som Per Nyholt först kom i kontakt med de glömda gudarna och deras tjänare. Han gick i lära hos Claes Mårtensson, docent i antikens historia, och den främste av Uppsalas ockulta mästare. Hösten 1897 fängslades dock docent Mårtensson efter en ritual, dit polisen blivit tillkallade av ett gäng snokande studenter.

Efter denna incident tog Nyholt över en stor del av Mårtenssons böcker och ägnade sig åt intensiva självstudier. I synnerhet fascinerades han av legenderna om Nyarlathotep, som han kände stor samhörighet med. På valborgsmässoafton 1898 utförde Nyholt så en ritual för att nedkalla en av Nyarlathoteps avatarer. Denna gång var Nyholt beredd på störande studenter, så ritualen lyckades till fullo. En Svart Syster manades fram. I sällskap med System slutförde Nyholt sina studier i juridik. Sedan flyttade han till Stockholm.

I Stockholm blev Nyholt snart en betydande ekonomisk faktor, inte utan sin Systems hjälp. Han startade också en kult till Nyarlathotheptens och de glömda gudarnas ära.

Petra A. Nyholt, Svarta System

Den Svarta System är en av Nyarlathoteptens otaliga avatarer. Den tar sin boning i kroppen av en ung kvinna, som offeras i samband med avatarens tillkallande. Av tradition ges System ett namn som är ett anagram för Nyarlathothep.

Den Svarta System lever så samman med besvärjaren och ger denna allehanda nyttiga råd, som naturligtvis alla strävar till att bringa både besvärjaren och resten av mänskligheten till vansinnets brant. Det är den Svarta System som väglett Per Nyholt till hans ekonomiska nyckelposition. Nu skall den positionen snart befästas ytterligare.

LAGENS VÄKTARE.

Det kan mycket väl tänkas att rollpersonerna försöker rekrytera hjälp från polisen. Om man argumenterar väl för sin sak är det inte omöjligt att man får tala med polisinspektör André.

Polisinspektör Jerker André

Polisinspektör André är ansvarig för utredningen av de besynnerliga ritualmord som lamslagit staden. Polisinspektören kan tänkas bistå så länge det handlar om konkreta brott, såsom exempelvis mordet på Elofs husa eller bombattentatet mot börshuset. Om man betar sig på ett misstänkt vis kommer André dock att fokusera sina spaningar mot rollpersonerna.

Tidstypiska namn

Agne, Axel, Botvid, Evert, Hjalmar, Lennart, Malte, Ragnvald, Sigvard, Sverker, Yngve, Åke

Alma, Berta, Ester, Flora, Gudrun, Hillevi, Klara, Sigrid, Tora, Valborg, Vendela

Aurell, Bergwall, Carlsson, Forsell, Gran, Hamrin, Nilsson, Ottosson, Stålbrandt, Östh

